

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 261/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Okresnej hospodárskej komory Hodonín**, Svatoborská 591, Kyjov, Česká republika, IČO 48 532 312, zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní sp. zn. B1-26Cb/17/2013 (predtým Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 26Cb/17/2013) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. marca 2025, doplnenou písomným podaním zo 7. apríla 2025, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 47 charty postupom mestského súdu v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje priznať jej finančné zadost'učinenie v súhrne 11 000 eur a náhradu trov konania.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa na okresnom súde žalobou podanou v januári 2013 domáhala určenia neplatnosti odstúpenia žalovaného od zmluvy o poskytnutí finančného príspevku a určenia, že táto zmluva stále trvá. Okresný súd vydal 24. októbra 2016 rozsudok, ktorý bol na základe odvolania sťažovateľky uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 4Cob/222/2017 z 10. mája 2018 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd vydal druhý rozsudok 20. septembra 2018, pričom opätovne žalobu zamietol. Rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 4Cob/73/2019 z 30. apríla 2020 bol po odvolaní sťažovateľky druhý rozsudok okresného súdu potvrdený. Sťažovateľka podala 2. októbra 2020 dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z 30. apríla 2020. Dovolací súd uznesením sp. zn. 1Obdo/23/2021 z 23. novembra

2022 rozsudok krajského súdu z 30. apríla 2020, ako aj rozsudok okresného súdu z 20. septembra 2018 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 139/2023-45 z 10. mája 2023 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 26Cb/17/2013, prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov a priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie 1 500 eur a náhradu trov konania.

4. Ústavný súd ďalej nálezom č. k. III. ÚS 515/2024-53 z 21. novembra 2024 opakovane vyslovil porušenie práv sťažovateľky čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní. Zároveň týmto nálezom vyslovil aj porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľke bolo aj týmto nálezom priznané finančné zadosťučinenie za porušenie týchto jej práv v sume 1 000 eur.

5. Sťažovateľka v nadväznosti na uvedené opakovane namieta, že dochádza k porušovaniu jej práv aj po právoplatnosti nálezu č. k. III. ÚS 515/2024-53 z 21. novembra 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. novembra 2024, keďže napadnuté konanie nie je právoplatne ukončené. Uvádza, že mestský súd po vrátení veci rozhodol rozsudkom z 24. januára 2025, ktorým žalobe sťažovateľky vyhovel a aktuálne vykonáva úkony spojené s predkladaním odvolania odvolaciemu súdu. Dáva do pozornosti, že o jej označených právach ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu dosiaľ nerozhodoval.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Po preskúmaní obsahu sťažnosti, skorších nálezov týkajúcich sa sťažovateľky a napadnutého konania ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka približne po troch mesiacoch od právoplatnosti skoršieho nálezu (26. novembra 2024) opakovane (7. marca 2025) namieta porušenie svojich práv v identickom konaní v princípe s tou istou argumentáciou (že stav jej právnej neistoty

v napadnutom konaní pred mestským súdom nebol odstránený). Uvedené zistenia majú zásadný vplyv na posúdenie predmetu sťažnosti, ako aj jej dôvodnosti.

8. Sťažovateľka tendenčne dôvodí, že o jej práve vlastníť majetok podľa čl. 17 ods. 1 charty ústavný súd v napadnutom konaní dosiaľ nerozhodoval a rovnako to tvrdí aj vo vzťahu k právu na súdnu ochranu podľa čl. 47 charty. Porušenie označených práv podľa charty sťažovateľka vyvodzuje z predmetu napadnutého konania, v ktorom sa okrem iného vec posudzuje aj v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, teda v napadnutom konaní sa má aplikovať únieové právo.

9. Samotný čl. 52 ods. 3 charty stanovuje, že v rozsahu, v akom charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v dohovore, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore.

10. Vychádzajúc z toho, že zmysel a rozsah namietaných práv podľa charty v tejto sťažnosti je totožný s už vysloveným porušením obsahovo totožných práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a dodatkového protokolu, skorší nález (III. ÚS 515/2024) materiálne tvorí prekážku už rozhodnutej veci. V spojení so skutočnosťou, že o porušení týchto analogických práv postupom mestského súdu v napadnutom konaní ústavný súd rozhodol pred necelými 4 mesiacmi pred podaním aktuálnej ústavnej sťažnosti (pričom pred jej podaním mestský súd rozhodol vo veci samej), vedie ústavný súd bez ďalšieho k záveru o jej zjavnej neopodstatnenosti. Preto ústavnú sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

11. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

12. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že právnemu zástupcovi ako kvalifikovanej osobe musí byť zrejmá bezúspešnosť opakovaných sťažností sťažovateľov v krátkych časových úsekoch po právoplatnosti skorších náleзов v tých istých veciach, v ktorých kombinuje namietané porušenie obsahovo identických práv podľa rôznych právnych predpisov. Takýto postup podľa názoru ústavného súdu vykazuje prvky šikany a zneužívania práva, a nie hájenia záujmov svojich klientov. Zároveň v dôsledku uvedeného sú klienti nútení zbytočne vynakladať finančné prostriedky na obligatórne právne zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktoré má potom slúžiť ako podporný argument o porušení ich práv vlastníť majetok, ako je tomu aj v tomto prípade.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2025

Ľuboš Szigeti
predseda senátu